

Projektbeskrivelse:*It's a Trap*

It's a Trap! bliver en installation, der skal udstilles på Galleri Ørn i København en uge i starten af oktober. Installationen består af en gigantisk musefælde, cirka 2,5 x 1,5 meter stor, konstrueret som en klassisk fjederfælde (dog uden funktion!). Som lokkemad bruges en 30 kg tung blok ægte ost, sponsoreret af mejerigiganten Arla. Osten er smeltet og støbt i formen af en klassisk tegneserieost, komplet med store huller. Arlas sponsorat er gjort åbenlyst og fuldt integreret i værket. På bagvæggen gentages virksomhedens logo i et tæt mønster, der dækker hele fladen. Jeg synes, den måde det grønne logo danner en spiral på, ligner en vaskemaskine. I midten smiler smørblomsten. Jeg har hørt, at smørblomsten er giftig.

Spredt ud over gulvet i udstillingen ligger små sølvkugler, som udstillingens gæster kan sparke rundt til. De triller hen over rummet, støder ind i hinanden og frembringer lave lyde. Nogle af kuglerne vil også komme til at hvile i hullerne i osten. Kuglerne fungerer som en invitation: de aktiverer rummet, opfordrer til leg, forstyrrer. De skaber et skiftende landskab, som om værket aldrig fæstner sig, men ændrer form med publikum. Efter få dage vil osten også begynde at ændre sig. Den vil begynde at danne en glinsende fugt. Ventende, lokkende, levende.

Med *It's a Trap* forsøger jeg at rejse spørgsmålet: Hvad sker der med betydningen og autonomien i et kunstværk, når det støttes af noget så kommercielt magtfuldt som Arla? En virksomhed med enorm indflydelse på mejerimarkedet, der nærmest har monopol på prisfastsættelsen for andre mejerier, og som repræsenterer en industri, jeg personligt forsøger at tage afstand fra? Intensiv husdyrproduktion, udnyttelse af køer og en glansbilledfortælling om naturlighed dækker, i mine øjne, over voldelige realiteter.

Dermed opstår værket i en mærkelig spænding mellem nødvendighed og overgivelse. Det er i dette krydsfelt, værket begynder at leve: Er kunsten stadig fri, når den bider den hånd, der fodrer den? Er kritikken stadig gyldig, hvis den kommer fra en mund, der lugter af ost?

Disse spørgsmål danner værkets nerve. En dobbelt eksponering af afhængigheder og et rum, hvor produkt og kunstværk krydser hinanden på tværs af modstridende intentioner. Hverken ren reklame eller ren kritik. Ved at gøre fælden så stor, begynder den at føles som en potentiel trussel mod publikum selv. Den er ikke længere gemt væk i et hjørne, beregnet til at fange uønskede mus eller rotter. Hvem er fælden egentlig beregnet til?

Værket bliver samtidig en kommentar til forbrug og til de vilkår og strukturer, kunstnere både frivilligt og ufrivilligt indgår i.

Produktionen af musefælden sker i samarbejde med Kvindesmedien på Christiania, som har sagt ja til at hjælpe med udførelsen i enten med en basisflade af træ og stål-detaljer, eller udelukkende stål for et mere industrielt udtryk.

